

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123302789
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:6123302789.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpeného advokátskou kanceláriou: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C., C. XXX/X, o zaplatenie 24.594,58 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20Csp/56/2023-127, zo dňa 9.11.2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalovanej proti zamietajúcemu výroku II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odmieta.

II. Vo zvyšku rozsudok ruší a vec mu v zrušenom rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd v prevažnej časti žalobe vyhovel, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi

- istinu 24.594,58 €,

- úroky 1.945,73 €,

- úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 24.594,58 € od 18.1.2022 do zaplatenia,

- náklady spojené s uplatnením pohľadávky 5,45 €,

všetko do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku

II. V ostatnej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Právne prvoinštančný súd vec posúdil odkazom na ust. § 497 a § 503 ods. 1 a 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 a 4, § 517 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 2 písm. d), § 9 ods. 2 písm. i), j) a g), § 10 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov... v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy (ďalej len ZoSÚ) a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

3. Z vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd za preukázané, že medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou a spĺňa zákonné náležitosti v zmysle ZoSÚ. Žalovaný síce tvrdil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, tieto však nešpecifikoval, a súd po preskúmaní zmluvy žiadne nezistil. Nie sú dané ani zákonné predpoklady pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Ohľadne žalovaným namietanej vady zmluvy, týkajúcej sa neuvedenia podmienok upravujúcich uplatňovanie úrokovej sadzby a súvisiacich náležitostí (súd upresnil, že ku dňu uzavretia zmluvy išlo o ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i/ ZSÚ, nie písm. j/ ako uviedol žalovaný, ani písm. g/ ako uviedol žalobca), je potrebné zdôrazniť, že znenie tohto ustanovenia sa týka úverov s premenlivou úrokovou sadzbou (čo vyplýva i z

jeho obsahu), a na daný prípad sa nevzťahuje. Pokiaľ ide o zisťovanie schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver (t.j. zisťovanie jeho bonity) zo strany žalobcu pred uzavretím zmluvy, žalobca v tomto prípade podľa názoru súdu postupoval s odbornou starostlivosťou, pričom výsledkom refinancovania bola aj podstatne nižšia splátka než žalovaný platil za pôvodné úvery (len vo výške 61% z pôvodnej sumy).

4. Na prípadné premlčanie nároku žalobcu, ktoré žalovaný tvrdil, avšak nijako neodôvodnil, musí súd prihliadať z úradnej povinnosti (§ 54a OZ). Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 29.11.2022 sp. zn. 7 Cdo 268/2020 ohľadne plynutia premlčacej doby zvyšku dlhu pri strate výhody splátok vyslovil tento právny záver: „Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka)“. Žalovaný uhradil poslednú splátku (resp. jej časť) 20.7.2021, výzva pred zosplatením bola žalobcom vyhotovená 21.12.2021. Splátkou, pre ktorú žalobca úver zosplatnil, tak bola splátka splatná 20.8.2021 (z ktorej žalovaný už neuhradil ani časť; podľa aktuálneho stavu úveru totiž žalobca predtým akceptoval aj čiastočné úhrady s tým, že zvyšok splátky bol splatený neskôr ako v deň splatnosti, prípadne až spolu s nasledujúcou splátkou); premlčacia doba zvyšku dlhu začala v zmysle cit. rozhodnutia NS SR plynúť (až) po uplynutí ďalších troch mesiacov od splatnosti tejto splátky, t.j. dňa 20.11.2021, a uplynula by 20.11.2024 (§ 101 OZ). Žaloba bola podaná 14.4.2023, teda včas.

5. Prvoinštančný súd pokračoval, že keďže žalovaný úver vyčerpal, ale riadne nesplácal, žalobca má po zosplatení úveru (dojednanom v obchodných podmienkach) nárok na plnenia uplatnené žalobou, ktoré predstavujú nesplatenú časť istiny a príslušenstva úveru po započítaní uhradených platieb žalovaného na jednotlivé položky úveru, a tiež na zákonné úroky z omeškania z dlžnej istiny odo dňa nasledujúceho po dni zosplatenia úveru. Jedinou časťou nároku, ktorý súd žalobcovi nepriznal, boli náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške presahujúcej sumu 5,45 €, nakoľko v ostatnom rozsahu ich žalobca nepreukázal.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, z dôvodu len nepatrného neúspechu žalobcu v spore, s tým, že o výške náhrady trov konania sa rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

7. Proti tomuto rozsudku, výslovne v celom jeho rozsahu podala odvolanie žalovaná, pričom odkázala na všetky odvolacie dôvody obsiahnuté v § 365 CSP a zdôraznila odvolacie dôvody pod písm. b) - že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. f) - že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h) - že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala tiež na § 366 CSP, kde zdôraznila písm. c), na rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS 79/02, čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, nález I.ÚS 407/2010, IV.ÚS 77/02, I.ÚS 402/08. Zdôraznila, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania skutkovými a právnymi zisteniami došiel k extrémnemu nesúladu a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že takýmto postupom súdu došlo k ohrozeniu práv a právom chránených záujmov žalovanej, pričom súd uprednostnil nároky žalobcu nehľadiac na zásady spravodlivosti. Poukázala tiež na označenú konštantnú judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy SR patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá tvorí súčasť právneho poriadku SR alebo takých medzinárodných zmlúv, ktoré SR ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. V rozhodovaní súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a súd riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie. Odvolateľka sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

8. Žalovaná namietala, že žalobca pred poskytnutím úveru neoveril riadne jej bonitu, k čomu sa súd vyjadril v bode 24. Súd sa podľa odvolateľky riadne nezaoberal s touto námietkou a ani to riadne neodôvodnil. Súd podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ neoveril bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou schopnosť splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch, o rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania aj schopnosti splácania úverov. Žalobca akceptoval príjem žalovanej 600,- eur a banka mala k dispozícii informácie o úverových záväzkoch žiadateľky zo spoločného registra bankových úverov, z ktorého vidieť, že žalovaná v čase schvaľovania mala ďalšie vymenované úvery. Žalobca vo vyjadrení píše, že žalovanej úver poskytol na refinancovanie úverov v celkovej výške 28.112,22 eur, z tohto úveru sa teda vyplácali úvery žalovanej, ale nie všetky. Zostal jej ešte platiť dva úvery a to vo výške 29.457,- eur, mesačná splátka 199,- eur a druhý úver vo výške 5.000,- eur, mesačná splátka 105,- eur. Odvolateľka zdôraznila, že mala čistý príjem zo zamestnania 600,- eur a aj podľa sedliackeho rozumu je vidieť, že pri takomto príjme jej nemal byť schválený daný úver, nakoľko po odrátaní životného minima jej nezostávalo ani na úhradu tohto nového úveru a ani na ostatné dva úvery. Príjem 600,- eur mínus splátka nového úveru 422,73 eur sa rovná suma 177,22 eur. Ďalšie zostávajúce splátky dvoch úverov boli 199,- eur a 105,- eur. Žalovanej tak nezostávalo nič, ani životné minimum. Žalobca teda neoveril riadne bonitu žalovanej. Keby ju dôsledne skúmal, tak by určite žalovanej úver neschválil, nakoľko nemala dostatočný príjem. Každý veriteľ musí pred poskytnutím nového úveru riadne overiť bonitu klienta, aj keď sa jedná o refinančný úver. Žalobca uvedeným spôsobom nepostupoval, hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje podľa § 11 ods. 2 za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru aj s poukazom na označené rozsudky. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.6.2021 sp. zn. 13Csp/96/2020. Zdôraznila z neho, že výklad § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. musí zodpovedať výkladu ust. § 8 ods. 1 smernice a musí sa uskutočňovať s ohľadom na cieľ a účel smernice (rozsudok SD EÚ vo veci C-565/12, C-351/12). Poukázala tiež na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/117/2017 zo dňa 19.11.2017. Uzavrela, že žalovaný si riadne neoveril bonitu klienta, preto považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

9. V ďalšej časti žalovaná namietala neplatné zosplatenie úveru, keďže pri zosplatení musí byť dodržaný § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Zákonodarcu vyžaduje jednoznačne dva úkony. Prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca predložil výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.12.2021, pričom doručka k výzve nie je čitateľná a podpis na nej nie je žalovanej. Okrem toho predložil aj doklad - podací hárok. Tento list žalovanej doručený nebol, nič neprevzala a nepodpísala. K výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.1.2022 priložil žalobca podací hárok, ktorý je neplatný z dôvodu, že neobsahuje razítko pošty, ani podpis zamestnanca pošty. Čo bolo posielané sa tam neuvádza, na obálke sa takéto údaje nenachádzajú. Takýto doklad nepreukazuje, že žalovanej to bolo doručené a nachádzal sa tam ten list. V tejto súvislosti odkázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/84/2018 z 3.6.2018.

10. Ako ďalšie odvolateľka namietala premlčanie, s ktorým sa súd nevysporiadal. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, žalovaná má za to, že v zmysle § 54a OZ je súd povinný prihliadnuť na premlčanie z úradnej povinnosti. Žalovaná nezaplatila splátku dňa 20.7.2019 a odvtedy jej začala bežať trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula 20.7.2022. Žalobca podal žalobu dňa 14.4.2023, t.j. po trojročnej premlčacej lehote.

11. Žalobca odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalovanej predložil prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby Krajský súd v Trnave napadnutý rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. S napadnutým rozsudkom sa stotožňuje, považuje ho za vecne správny. Súd vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu na základe ktorého posúdil vec správne a zákonne.

12. Žalobca nesúhlasí s tvrdením odvolateľky, že pri skúmaní schopnosti splácať úver (tzv. bonity), postupoval v rozpore s § 7 ods. 1 ZoSÚ. ZoSÚ neukladá veriteľovi povinnosť skúmať každodenné výdavky spotrebiteľa (na stravu, energie a podobne). Veriteľ je povinný zohľadniť položky podľa § 7

ods. 20 písm. a) až d) ZoSÚ. Žalobca postupoval v súlade s týmto ustanovením, keď zohľadnil čistý príjem žalovanej (600,- eur), náklady na zabezpečenie životných potrieb žalovanej, keď vychádzal z jej vyhlásenia, že nemá vyživované deti, výšku splátky úveru (422,73 eur), peňažné záväzky znižujúce príjem žalovanej (výdavky na iné úvery). Načrtnutý postup žalobcu nemožno vyhodnotiť ako posudzovanie schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ. Poskytnutým úverom došlo k refinancovaniu piatich úverových záväzkov žalovanej identifikovaných v čl. 2.3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere v celkovej výške 28.012,22 eur, čo predstavuje viac ako 95% poskytnutých prostriedkov na základe zmluvy o úvere, z výšky mesačných splátok 690,- eur v zmysle pôvodných záväzkov sa úverové zaťaženie žalovanej znížilo na sumu 387,45 eur, resp. 422,73 eur s dobrovoľným poistením. Nadväzne žalobca poukázal na ust. § 7 ods. 24 písm. a) ZoSÚ s tým, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 29.400,- eur, ktorý bol účelovo viazaný na splatenie predošlých záväzkov vo výške 28.012,22 eur, rozdiel predstavoval 1.387,78 eur. Teda išlo o čistý refinančný úver. Preto žalobca nemal povinnosť postupovať podľa ustanovení zákona upravujúcich spôsob skúmania bonity § 7 ods. 19 až 23 ZoSÚ. Uvedené vyplýva aj z § 4 ods. 1 opatrenia NBS č. 10/2017 zo dňa 14.11.2017 podľa ktorého na účely § 7 ods. 24 a 31 zákona sa výrazné prevyšovanie súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov považuje prevyšovanie presahujúce nižšiu z týchto dvoch hodnôt: a) suma 2.000,- eur, b) suma zodpovedajúca 5% zostávajúcich výšok refinancovaných v spotrebiteľských úveroch alebo úveroch a bývanie alebo navýšených spotrebiteľských úverov alebo úverov na bývanie.

13. K výkladu § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ žalobca poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov, keď odkázal na rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 15.8.2019 sp. zn. 41Co/10/2019, 41Co/14/2018 a 12CoCsp/28/2020.

14. K námietke odvolateľky o premlčaní nároku poukázal na judikát R 29/2023 podľa ktorého pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, podľa § 53 ods. 9 OZ začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru 17.1.2022 a to pre splátku za mesiac september 2021 (v omeškaní viac ako tri mesiace). Keďže žalobca uplatnil svoje právo na súde žalobou zo dňa 14.4.2023, nepochybne tak uplatnil svoje právo v rámci trojročnej premlčacej lehoty, ktorá by márne uplynula 22.12.2024.

15. K námietkam odvolateľky, že úver nebol platne zosplatený, žalobca uviedol, že sú špekulatívne a bez právneho významu. Žalobca adresoval žalovanej upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ na adresu trvalého bydliska, ktorú uviedla v zmluve. Na rovnakú adresu jej zaslal aj výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 17.1.2022. Za účelom preukázania doručovania týchto písomností, k žalobe pripojil elektronické podacie háčky, ktoré nemôžu prirodzene obsahovať pečiatku pošty, ani manuálny podpis zamestnanca pošty, obsahujú však elektronický podpis Slovenskej pošty. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca pri vyhlásení predčasnej splatnosti postupoval exaktne podľa ustanovení OZ. Rozhodujúce je, že žalobca poslal podanie žalovanej na adresu trvalého bydliska uvedenú v zmluve o úvere, tým dostal zosplátnujúcu listinu do jej dispozičnej sféry. To, či žalovaná zásielku reálne prevzala, resp. ju prevzala iná osoba, je výlučne na ťarchu žalovanej. V tejto súvislosti pri doručovaní hmotnoprávných úkonov platí podľa § 45 ods. 1 OZ tzv. teória dôjdenia. V tejto súvislosti odkázal na uznesenie NS SR zo dňa 28.1.2011 sp. zn. 5Cdo 129/2010, ako aj R 4/2021.

16. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), v prevažnej časti oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihladením ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a

contrario), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku I. a v závislom výroku III. o náhrade trov konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

18. Predmetom konania je žalobou uplatnený nárok žalobcu ako veriteľa proti žalovanej ako dlžníčke a spotrebiteľke na zaplatenie žalovanej sumy 24.594,58 eur aj s príslušenstvom, z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami dňa 3.11.2017.

19. Predmetom odvolacieho prieskumu, v rámci ktorého je odvolací súd viazaný ako rozsahom, tak i uplatnenými odvolacími dôvodmi, bolo posúdiť naplnenie odvolateľkou uplatnených odvolacích dôvodov tak, ako boli obsiahnuté vo vyššie popísanom odvolaní, so zameraním na posúdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovanej pred uzavretím predmetného úveru, k účinnosti zosplatenia úveru a k premlčaniu žalovaného nároku.

20. Prioritne sa ale bolo potrebné vysporiadať s tým, že žalovaná odvolaním napadla predmetný rozsudok prvoinštančného súdu výslovné v celom rozsahu.

21. V zmysle § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

22. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

23. Výrokom II. preskúmaného rozsudku, ktorým prvoinštančný súd v ostatnej časti žalobu zamietol, bolo nesporne rozhodnuté v prospech žalovanej. Keďže potom žalovaná v zmysle cit. § 359 CSP nemala subjektívne právo na podanie odvolania voči tomuto výroku napadnutého rozsudku, bolo nevyhnutné, aby odvolací súd s použitím cit. § 386 písm. b) CSP odvolanie žalovanej v časti smerujúcej proti zamietajúcemu výroku II. odmietol (výrok I.).

24. Žalovaná v podanom odvolaní namieta, premlčanie žalobou uplatneného nároku s tým, že nezaplatila splátku dňa 20.7.2019, odkedy začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 20.7.2022 a keďže žaloba bola podaná dňa 14.4.2023, stalo sa tak po trojročnej premlčacej lehote.

25. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

28. V zmysle § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

30. Premlčacia doba je časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 OZ. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a cit. ust. § 101 OZ upravuje všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu. Občiansky zákonník tiež stanovuje objektívny začiatok plynutia

premlčacej doby, za ktorý sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz. Rozhodujúcou skutočnosťou z hľadiska možnosti uplatniť právo na súde a začiatku plynutia všeobecnej premlčacej doby je okamih splatnosti (zročnosti) záväzku (dlhu), ktorý je momentom, kedy je dlžník povinný záväzok splniť. Splatnosť úverovej pohľadávky žalobcu je daná predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v ktorej si žalobca so žalovanou dohodli plnenie v splátkach s oprávnením banky pre prípad neuhradenia splatných peňažných záväzkov v termíne, vyhlásiť úver za splatný.

31. Podľa záverov NS SR v uznesení z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020, ktoré bolo publikované ako judikát pod R 29/2023, podľa § 103 OZ plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 OZ (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh.

32. Pokiaľ odvolateľka poukazuje na to, že splátku nezaplatila už 20.07.2019, odkedy podľa nej začala plynúť premlčacia lehota, ktorá uplynula 20.7.2022, teda pred podaním žaloby, z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca nevyužil svoje právo (nie povinnosť) v zmysle cit. § 565 OZ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, z titulu nezaplatenia tejto splátky (ani následných nezaplatených do 20.12.2019). Dlh bol zosplatený až pre nesplnenie splátky z 20.8.2021 a k zosplateniu došlo 17.1.2022, teda aj pred premlčaním nezaplatených splátok splatných od 20.07.2019 do 20.12.2019.

33. Pri posudzovaní premlčania uplatneného nároku prvoinštančný súd postupoval správne v súlade s cit. ustálenou rozhodovacou praxou NS SR. Správne zohľadnil, že žalovaná uhradila poslednú splátku (resp. jej časť) 20.7.2021, výzva pred zosplatením bola žalobcom vyhotovená 21.12.2021. Splátkou, pre ktorú žalobca úver zosplatil, tak bola splátka splatná (z ktorej žalovaný už neuhradil ani časť; podľa aktuálneho stavu úveru totiž žalobca predtým akceptoval aj čiastočné úhrady s tým, že zvyšok splátky bol splatený neskôr ako v deň splatnosti); premlčacia doba celého zvyšku nezaplateného dlhu začala v zmysle cit. rozhodnutia NS SR plynúť po uplynutí ďalších troch mesiacov od splatnosti tejto splátky, t.j. dňa 20.11.2021, a uplynula by 20.11.2024 (§ 101 OZ). Žaloba podaná 14.4.2023, bola potom podaná včas a žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný.

34. Žalovaná odvolateľka tiež namieta neplatnosť zosplatenia úveru v podstate s odôvodnením, že zosplatenie je neplatné, keďže výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ zo dňa 21.12.2021 a ani vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 17.1.2022 jej neboli preukázateľne doručené. Prvoinštančný súd sa touto otázkou zaoberal v ods. 14 a 15 odôvodnenia preskúmaného rozsudku.

35. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva správnosť záverov súdu prvej inštancie uvedených v ods. 14, podľa ktorého žalovanej žalobca zaslal výzvu z 21.12.2021 v zmysle § 53 ods. 9 OZ, v ktorej ju upozornil, že k tomuto dňu je jej pohľadávka v celkovej výške 3.290,50 eur viac ako tri mesiace po lehote splatnosti, a v prípade jej neuhradenia do 15 dní od doručenia výzvy, je žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný (úver zosplatiť). Žalobca podal výzvu na pošte dňa 22.12.2021 pod podacím číslom RF639947763SK (podací hárok na č.l. 22 druhá strana spisu). Na webovom sídle Slovenskej pošty a.s. je možné podľa tohto čísla zistiť, že zásielka bola dňa 27.12.2021 doručená; podľa doručky na č.l. 17 spisu ju v tento deň prevzala oprávnená osoba. Keďže žalovaná nepreukázala (ani na preukázanie tejto skutočnosti nenavrhol žiadne dôkazy), že by touto osobou nebol ona sama, súd nemal dôvod pochybovať o tom, že ju skutočne prevzala.

36. Správne sú tiež závery prvoinštančného súdu v ods. 15 odôvodnenia, že listom zo 17.1.2022 žalobca k tomuto dňu úver zosplatil. Žalobca podal list na pošte dňa 18.1.2022 pod podacím číslom OA209005120SK (podací hárok na č.l. 26 prvá strana spisu). Na webovom sídle Slovenskej pošty a.s. je možné podľa tohto čísla zistiť, že zásielka bola dňa 20.1.2022 doručená; podľa doručky na č.l. 17 spisu ju v tento deň prevzala oprávnená osoba. Keďže žalovaná nepreukázala (ani na preukázanie tejto skutočnosti nenavrhol žiadne dôkazy), že by touto osobou nebol ona sama, súd rovnako nemal dôvod pochybovať o tom, že ju skutočne prevzala.

37. V zmysle § 111 CSP odsek 1 za bodkočiarkou údaje na doručke sa považujú za pravdivé, ak nie je preukázaný opak. Doručka je verejnou listinou.

38. Podľa § 205 CSP, listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je preukázaný opak.

39. Keďže predmetnými v spise založenými doručenkami, ktoré zákon vyhlasuje za verejnú listinu bolo preukázané, že nimi zasielané zásielky žalovaná v dňoch uvedených na doručenkách osobne prevzala, pričom ničím nebol dokázaný opak (na žalobkyni, ktorá ho tvrdila spočívalo dôkazné bremeno) platí za pravdivé, že predmetné zásielky boli na základe uvedených dvoch doručeníek žalovanej doručené. Námieta odvolateľky, že zosplatnenie úveru bolo v dôsledku nedoručenia jej predmetných zásielok neplatné, je preto nedôvodná.

40. Ako ďalšie žalovaná odvolateľka namietala, že žalobca pred poskytnutím jej úveru neoveril riadne v súlade so zákonom jej bonitu. Prvoinštančný súd v ods. 18 odôvodnenia preskúmaného rozsudku uviedol, že bonitu žalovaného žalobca skúmal dopytom na Sociálnu poisťovňu a na Spoločný register bankových informácií, pričom zistil, že žalovaná je zamestnaná, nie je v skúšobnej dobe, jej vymeriavací základ je aspoň 660,- eur mesačne. V danom čase mala finančné záväzky vo výške 53.483,- eur a mesačne splácala celkom 691,- eur s tým, že po refinancovaní predstavovala výška splátky s poistením sumu 422,73 eur, čo je 61% pôvodnej splátky. Následne potom v poslednej vete ods. 24 odôvodnenia prvoinštančný súd uviedol, že žalobca pri posudzovaní bonity žalovanej postupoval s odbornou starostlivosťou, pričom výsledkom refinancovania bola aj podstatne nižšia splátka, než žalovaný platil za pôvodné úvery.

41. Posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (tzv. bonita) je upravené najmä v rozsiahlom § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, ktoré ale prvoinštančný súd na danú vec neaplikoval.

42. V zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy - Posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver - veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. V zmysle ods. 16 veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. V zmysle ods. 17 vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V zmysle ods. 24 ustanovenia odsekov 19 až 23 sa nevzťahujú na a) spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona (ďalej len „refinancovaný úver“) alebo na zmenu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je navýšenie výšky spotrebiteľského úveru (ďalej len „navýšený úver“), ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov.

43. V zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 odsek 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania

schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ust. § 7 ods. 19 a 42.

44. Z uvedeného stručného odôvodnenia záverov súdu prvej inštancie k skúmaniu bonity žalovanej spotrebiteľky, s poukazom na cit. zákonné ustanovenia ZoSÚ nie je zrejmé vychádzajúc z akých faktov a na základe akých úvah prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou.

45. Odvolateľka v tejto súvislosti tvrdí, že okrem splátky nového úveru na základe predmetnej zmluvy v sume 422,73 eur mesačne jej zostali splácať ďalšie dva úvery v splátkach 199,- eur a 105,- eur mesačne, na splatenie ktorých jej príjem 600,- eur mesačne nemohol postačovať. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu sa k tejto konkrétnej námietke odvolateľky výslovne nevyjadril, iba všeobecne uviedol, že zohľadnil peňažné záväzky znižujúce príjem žalovanej (výdavky na iné úvery, na ktoré sa dopytoval v žiadosti o úver a následne ich preveril v SRBI, bez ich konkretizácie.

46. Z listiny dáta dopytu na čl. 80 a nasl. spisu vyplýva, že žalovaná v čase skúmania mala celkom šesť úverov v celkovej sume 53.483,- eur s mesačnými splátkami spolu 691,- eur. Z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (čl. 9 a nasl. spisu) vyplýva, že záväzok, ktorý bude splatený Lepšou splátkou, je päť záväzkov, spolu vo výške 28.012,- eur. Pri porovnaní s listinou dáta dopytu z uvedeného vyplýva, že jeden z úverových záväzkov žalovanej nebol pokrytý novým úverom, podľa všetkého sa jednalo o posledný zo záväzkov uvedených v danej listine so zostávajúcou sumou 25.406,- eur a mesačnou splátkou 199,- eur. Pri predposlednom záväzku, ktorého mesačná splátka bola 105,- eur, je uvedené, že bol ukončený predčasne a zostávajúca suma 0,- eur. Uvedené by mohlo naznačovať, že predmetným úverom neboli refinancované všetky úvery žalovanej a že v dôsledku toho popri podľa predmetnej zmluvy novej splátke 422,73 eur mesačne (včítane poistenia) musela uhrádzať aj minimálne splátku 199,- eur mesačne z titulu označeného úveru. Ako je to konkrétne s úverom, ktorého splátka činila 105,- eur, nebolo v konaní objasnené. Ak by sa teda jednoznačne potvrdilo (čo odvolací súd za daného skutkového stavu pre nedostatok skutkových podkladov nevie jednoznačne posúdiť), že žalovaná zo svojho príjmu 600,- eur mesačne mala uhrádzať splátku z titulu nového úveru 422,73 eur a z titulu predchádzajúcich úverov minimálne 199,- eur, čo činí spolu 621,73 eur, teda sumu presahujúcu jej vtedajší príjem 600,- eur mesačne, zjavne by nedošlo k posúdeniu s odbornou starostlivosťou schopnosti žalovanej ako spotrebiteľky splácať predmetný úver, čo by mohlo mať za následok nemožnosť zosplatenia predmetného spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia danej povinnosti by bolo potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Prvoinštančný súd ale v odôvodnení preskúmaného rozsudku žiadne konkrétne skutkové a právne úvahy v tomto smere neprijal, jeho rozhodnutie je v dôsledku toho nedostatočne odôvodnené, a nepreskúmateľné.

47. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

48. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

49. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

50. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

51. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

52. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

53. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

54. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia).

55. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie v relevantných záveroch riadne neodôvodnil (ani právne a ani vecne,) nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v druhoінштанčnom konaní pred odvolacím súdom. Zároveň prvoinšтанčný súd vec nesprávne právne posúdil, keď na vec neaplikoval všetky vyššie uvedené rozhodujúce hmotnoprávne ustanovenia a v nadväznosti na to ani nevykonal z hľadiska citovaných zákonných ustanovení potrebné dokazovanie, ktoré v danom spotrebiteľskom spore v zmysle § 295 CSP súd musí vykonať aj bez návrhu.

56. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku I. i v závislom výroku III. o náhrade trov konania, s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

57. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude, vychádzajúc z hypotéz príslušných zákonných ustanovení, riadne v súlade s CSP vykonať všetky potrebné dôkazy, skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, vyporiadať sa pritom s otázkou, či v danom prípade žalobca posúdil schopnosť žalovanej spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver v súlade s citovanými ustanoveniami zákona, teda s odbornou starostlivosťou a či ne/nastali dôsledky porušenia tejto povinnosti v zmysle § 11 ZoSÚ, následne vo veci (v právoplatne nezamietnutej časti) opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

58. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).